

Sygn. akt III KK 137/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący)

SSN Józef Szewczyk (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Anna Korzeniecka-Plewka

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w sprawie **A. S.**

skazanego z art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawach autorskich i
prawach pokrewnych,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 27 maja 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego w B.

z dnia 26 października 2005 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

W dniu 13 września 2005 r. prokurator Prokuratury Rejonowej w S. skierował do Sądu Rejonowego w B., akt oskarżenia przeciwko A. S. zarzucając, że w dniu 22 czerwca 2005 r. około godziny 13.00 na drogowym przejściu granicznym w K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił pomocy nieustalonej osobie do zbicia zwielokrotnionych bez uprawnień przedmiotów będących nośnikami utworów w

postaci 3.000 sztuk płyt DVD z zapisanymi na nich 7.505 sztuk filmów o łącznej wartości celnej 14.995 złotych poprzez próbę wwiezienia ich samochodem marki Opel Omega na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, czym działał na szkodę firm Warner Bros Poland, Vision oraz Imperial Entertainment, to jest o przestępstwo określone w art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawach autorskich i prawach pokrewnych.

W akcie oskarżenia zawarto jednocześnie wnioszek w trybie art. 335 § 1 k.p.k. o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie A. S. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz orzeczenie kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 20 zł każda. Wniosek ten został przez prokuratora uzgodniony z oskarżonym w dniu 22 czerwca 2005 r. w trakcie przesłuchania go w charakterze podejrzanego.

Sąd Rejonowy w B., na podstawie art. 343 § 6 k.p.k., wnioszek prokuratora uwzględnił i wyrokiem z dnia 26 października 2005 r. uznał A. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawach autorskich i prawach pokrewnych i za to skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 zł każda.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 2 listopada 2005 r.

Od powyższego wyroku kasację na korzyść A. S. wniósł Prokurator Generalny zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie art. 343 § 1 i § 6 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na zawarciu w treści wyroku skazującego oskarżonego na karę pozbawienia wolności, rozstrzygnięcia odmiennego niż propozycja zawarta w uwzględnionym przez sąd wniosku prokuratora, uzgodnionym z oskarżonym w trybie art. 335 k.p.k.

W konkluzji Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna, przez co skutkować musi uchyleniem zaskarżonego orzeczenia w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Nie ulega wątpliwości, że uwzględniając w oparciu o przepis art. 343 § 6 k.p.k., wniosek prokuratora o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar lub środków karnych, sąd związany jest treścią takiego wniosku. W konsekwencji w sytuacji, gdy w sprawie nie zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku w zaproponowanym przez prokuratora kształcie, gdy istnieje konieczność dokonania modyfikacji jego treści przez strony, czy to na korzyść, czy też na niekorzyść oskarżonego, sprawa winna być skierowana na rozprawę i rozpoznana na zasadach ogólnych (art. 343 § 7 k.p.k.).

Tymczasem jak wynika z protokołu posiedzenia z dnia 26 października 2005 r., Sąd Rejonowy, uwzględniając na mocy art. 343 § 6 k.p.k. wniosek prokuratora, wydał wyrok skazujący A. S. na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, które to rozstrzygnięcie odbiegało od uzgodnień między oskarżonym, a prokuratorem dokonanych w dniu 22 czerwca 2005 r.

Wykraczając poza zakres zawartej między stronami ugody i nie przekazując sprawy do rozpoznania na zasadach ogólnych, Sąd Rejonowy rażąco naruszył wskazane w skardze kasacyjnej przepisy prawa procesowego, tj. art. 343 § 6 i 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k. Uchybienie to miało oczywisty i istotny wpływ na treść zapadłego orzeczenia, skoro bez uprzedniej akceptacji stron, w miejsce postulowanej kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, wymierzono karę bezwzględnego pozbawienia wolności.

W tym stanie rzeczy, konieczne było uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Kierując się powyższą argumentacją Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej wyroku.